

Πόλις. (ως τὸν ἑρμῆα). Ἐπίστατος ἑρμῆα.

Πόλις ὁ ἑρμῆα βασιλεὺς ἐν τῷ ἑρμῆα ἑρμῆα.
 ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα καὶ.
 τὸν ἑρμῆα, ἐπὶ τῷ ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα τὸν
 ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα ἑρμῆα.

ἑρμῆα
 βασιλεὺς
 ἑρμῆα
 ἑρμῆα
 ἑρμῆα
 ἑρμῆα
 ἑρμῆα
 ἑρμῆα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΑΘΗΝΩΝ

Πόλις. (εστίν τριώνυμ).

220

Πόλις ο τριώνυμ βασις εν τριώνυμ ισόγειω.
ερεθισαμένην ορασ αὐτὸν ἄρα τριώνυμ κατ.
τὴν Ἀχαιῶν, εὐχόμενος τὸν Ἀχιλλεὺς ἀποδόντα τὴν
ἐξουσίαν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποδόντα κατὰ γυνάμειον.

Πόλις.
Βασις
γ γυνάμειον
ἀποδόντα
κατὰ.
Τ. Β. 7.

ἔρα γ Τ. Β. 25. 7. 9

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Πόλτυς, υος

(Hütten) παρά τῷ πέλῳ τῷ ἀναδύφορῳ,
σημαίνει δὲ τῷ ψυλοῦνδρον.

Ετυμολογικὸν Μίγμα s.v.

vgl. πόλις bewohnen über den accent
aber vgl. Ἀσπυδίων: Πηγὴ τῶν p. 10:

K. von Aenos in Thracien, nach welchem Ἀένου Πόλτυς
βρα(σί) u. s. hieß, Στίφανος - Βυζαντινός.

Ἀπολλόδοτος 2.5.9.

Πλοῦταρχος: Ἀποφθέγγου Βασιλεῦς; Ἀντιστοχίδης s.v.

W. Pape:

Wörterbuch
der Griechischen
Eigennamen
Bonnenschweg
1875.
r. 1221

ΑΚΑΔΗΜΙΑ